

לאן נגיע?

ל יבני, ליבני לנשות הדסה הטובות מארצות-הברית, על העוול הנורא שנגרם להן! קחו, למשל, את הגברת אלינור צוקרמן מבולטי-מור, במדינת מארילנד.

הגב' צוקרמן היא ציונית. מה זאת אומרת ציונית?! הציונות היא כל חייה בגלל הציונות הזניחה את בעלה, בעל-בית-חרושת לחיות העובד 16 שעות ביום, ואת שני ילדיה, שגידלו שערות ארוכות והצטרפו (לא עלינו!) לשמאל החדש באוניברסיטת ג'ון הופקינס.

הגב' צוקרמן פועלת 20 שנה ללא דיאות. היא נואמת נון-סטופ, באנגלז-אידיש, על רעיון קיר בוץ גלוי. היא צעדה בשורה הראשונה של כל ההפגנות נגד שליטי הקרמלין, בדרישה "שלח את עמי!". היא חתמה על 17 מיברקים לגולדה מאיר, בהם נדרשה ראש-הממשלה במסגרת שלמה לוותר אף על שעל אחד של אדמה משוחררת, יהיה המחיר בדם כאשר יהיה. הגב' צוקרמן היא קנאית בנאמנותה לישראל. כשהיא מקבלת חזון סודי של הליגה נגד ההשמדות שיש להחריש נואם מסוים (ביחוד אם הוא נון-קונפורמיסט מיש-ראל, חלילה) היא דואגת לכך שבכל אזור בולטימור רבתי לא יימצא לו אולם. אם משהו מכני הקהילה מעז למחות ביקורת על מדיניות ישראל, היא מארגנת נגדו חרם וגידי, וחייב אינם חיים. אם מופיע ספר בלתי-רצוי, היא מבטיחה שהוא לא יוצג בחלון-הראווה ועל המדפים של חנויות-הספרים.

בקיבוצ, ירדה נאמנה לישראל, כן תרבינה. בזכות פעילותה המבורכת, עלתה הגב' צוקרמן בסולם החברתי המקומי. לא יתואר אירוע יהודי חגיגי בבולטימור, שבו לא תשב ליד שולחן הנשיאות. אין ועידה ציונית, בין הונג-קונג להונג-קונג, שבה לא תתפוס מקום כבוד. היא הצטלמה עם בן-גוריון, אשכול, גולדה ודין. היא השתתפה כבר בארבעה קונגרסים ציוניים. ובעיקר: היא מלכת הקהילה היהודית ב-בולטימור עצמה, כוח ששום אירגון או מפיגה בעיר אינו יכול להתעלם ממנו.

הנה, שומו שמיים, כמו בקונגרס הציוני מחריש חורשי-מזימות, והנחיתו עליה מכתימות. פקיר אלמוני של הסוכנות היהודית (כבר הוכמח שיועמד לדין משמעתי על מעשה שפל

מניין יחיה לו הכוח לעמוד במאמץ הכבדי נדאח להצלת המדינה? נניח שפלוני הגיע למסקנה שאין לנו היכולת להרים את דגל התיקון הסוציאלי, מפני שאנחנו מצויים להרים את דגל הביטחון. היכן בא לו לאותו פלוני הרעיון הנ"ל? בשעת שיחה במסעדה יקרה-מאוד (כל ארוחה לזוג 150 לירות, שתי ארוחות ליום 300 לירות, בחודש 9000 לירות — בדיוק משכורת-המינימום החודשית, המוצעת, לעשרים משפחות).

אז איך אפשר לדרוש ממנו שיווריד את דגל המיסעדות היקרות?

א ותו כלל חל, כמובן. גם על עשירי-ציון מבני עדות-המזרח, שנודעקו לאחרונה להגן על בני עדתם בשכונות-העוני.

יש לשבח אנשים טובים אלה, שהיו עד כה שאננים, ושחשבתקו עד כה בשיפוץ הוו"ל דת שדחם באיזורים-מגורים אכססוסטיביים, עד שחתעוררו לפתע לפעולה.

מה יפה לראות פנתר-דה-לכס כזה, נכנס בבוקר למוסך הצמוד לווליה, מתניע את מכונית-הפאר, נוסע לשכונת-העוני כדי לאסוף חומר לנאום הבא, ומשמיע לאחר מכן נאום חוצב-להבות נגד האשכנזים בניהל-על, שהפקיעו לעצמם כל חלקה טובה בארץ, הדורסים והרומים סים בשינאה עיוורת את בני המזרח?

לפני איש כזה נפתח הפתח האקטואלי אל התהילה, כשהוא רוכב בעוז ובאומץ על גל ההסתה הגזענית. רק מזה אשכנזי מעוות יעלה את ההצעה דחייב ספרדי-מיקצועי כזה להכניס לווליה שזו, בת שבעת החדרים, משפחה אחת ברוי כתיידים משכונת-התקווה.

הבו למשמעים!

כ נ"ל — לגבי עסקנים דתיים מיקצועיים. עומד לו איש השכם והערב, תוך מסירות ואהבת-ישראל, ומקונן בקול שבור על הסכנות האורבות לטוהר המישפחה, על הפרונוגרפיה רחמנא-לילין, על חיי הווי מה הפושטים בקרבנו, על האורגניזם והניאופים. היכן הבית היהודי החם? היכן עם הסגולה? היכן עשרת הדיברות?

הכסדרם וכעמורה היינו? אדם חילוני יכול להתמרמר כשעסקן דתי כזה נתפס בעיסקה בלתי-כשרה של מיליונים (לא תגנוב!) כדי לממן טיול בחו"ל עם אשת-איש (לא תנאף!) — בייחוד אם האיש אוכל שם במסעדה שהיא לא כל-כך כשרה, ומגיע לשם בשבת-קודש.

או מה?

א משר להמשיך בכך, בלי סוף. ישנם מקפאיי-שכר, המתריעים בנאומים מקפאיי-דמם נגד הסכנות המאיימות על המדינה אם נמשיך להעלות את שכר הפועלים, ובעיקר בנמלים. דאן נגיע אם נציע להקפיא קודם כל את שכרם של הנאומים עצמם, כולל דמי האש"ל המשתלמים מעל לשולחן ומתחת לשולחן?

ישנם עסקנים מקצועיים של ההתיישבות העובדת, הכופים על רבבות חבריהם חוקי-מושבים דראקוני, כדי לשמור על הערכים המקודשים של הקואופרציה והקטנות.

דאן נגיע אם נציע להם לחזור הביתה, אל הקואופרציה והקטנות והערכים המקודשים שיש עבודת-עצמית, ולא רק לסופשבוע? ישנם חברי-ממשלה המופקדים על הפעלת חוקי המדינה ורדיפת כל אורח שירהיב עוז בנפשו להפיר אותם. דאן נגיע אם נדרוש משרים אלה לשמור על החוקים? (ספויט-ספן, זה מתחת לחגורה).

כ קיצור, ההגיון הצלול מחייב לבטל את ההחלטה השרירותית, שנתקבלה בקונגרס, ויפה שעה קודם. עסקן מיקצועי — תפקידו להטיף לאידיאלים. אין זה מתפקידו לקיים אותם.

ציוני מיקצועי — אין מקומו בישראל. ביש-ראל הוא מבוזבז לגמרי. הציוני המיקצועי דרוש בגולה. שם עליו להטיף, שם עליו לנאום, להפגין ולהתריס למען קיבוץ גלויות. על כן, תוחלף-נא הגזירה בהחלטה נבונה, שקולה והגיונית, לאמור:

כל ציוני מיקצועי, שיעז דעות לישראל, יי"דח מכהונתו ומחברותו בהסדרות הציוניות.

אולם הקונגרס בזעם ובמרירות. **אני מקווה שהתנועה הציונית תתאושש** ממכה זו שמתחת לחגורה, תבטל את ההחלטה המכשילה, ותעקור גידול זה של כפיות-טובה מן השורש.

אך לא רק הכרת-התודה לכל העסקנים הציוניים הטובים, העומדים על המישמר בגולה הדווייה, מחייבת בייטול ההחלטה.

זהו גם צו התבונה הצרופה. **שהרי אחרת — לאן נגיע?**

אם יידרש כל אדם לבצע בעצמו את אשר הוא מטיף לאחרים — מה יהיה הסוף? **הרי הדמיון האנושי מזדעזע למראה המסי** קנות המתבקשות!

מ דוע, למשל, להפלות ציונים ישראלים, לעומת הציונים שבגלות?

הארץ מלאה ציונים מיקצועיים, המארגנים כל שני וחמישי הפגנות של "שלח את עמי". הם מקוננים על חוסר התודעה הציונית בלב הדור הצעיר, ומופיעים בלי הפסק באסיפות ובעצרות ובוועידות ציוניות.

תארו לכם שמחר תחליט ההנהלה הציונית לאמור: **כל ציוני מיקצועי בישראל, שברירתו** חיות פחות משתי נפשות לחדר, חייב להכניס לדירה משפחת-עוזים מברית-המועצות.

רק פרובוקטור סובייטי, שליח חשאי של הקג"ב, יעלה על דעתו להציע הצעה כזאת. כי כל הצעה כזאת עלולה, אם תתקבל חס ושלום, לשים קץ להפגנות ולאסיפות הציוניות בישראל. **לא כל מי שנושא שם, "שדח את עמי" מו"**

(ידיעות אחרונות)

קאריקטורה של מייק

כן להחליפו בשלט, "שדח את עמי דירתנו." ואין הדברים אמורים. כמובן, לגבי הציונים המיקצוריים בלבד.

הם נכונים לגבי כל אידיאליזם מיקצועי. הנה, למשל, אנו קוראים כימעט מדי יום ביומו ששטיק פלוני קם ותבע מן העם להדק את החגורה — למען הביטחון, או העצמאות הכלכלית, או קליטת העולים, או סתימת הפער הסוציאלי. אין תביעה פופולרית מזו, המוכיחה שבעליה הוא גבר כחלכה, פטריט נוקשה.

לא נגיע אם נדרוש מן העסקנים האלה להתחיל, קודם כל, בהדקת החגורה של עצמם? לוותר על מכונית-השרד ועל דירת-השרד. על חשיבון ההוצאות. על הארוחות במסעדות-פאר. על הנסיעות לחו"ל על חשבון הציבור.

הרי זה אכסורד! אם לא תהיה לו לעסקן כזה מכונית צמודה על חשבון הציבור — איך יגיע בכלל אל האסיפות, מדן עד אילת, שבהן הוא דורש להדק את חגורתנו? **אם לא יאכל עם מזכירתו במסעדות-פאר,**

זה (!) הגיש לקונגרס הצעתי-החלטה. בחוסר-אחריות הזועק לשמיים הובאה ההצעה הנ"ל להצבעה, בלי אישור המוסדות המוסמכים, מפני שאיש לא עמד על תוכנה הארסי. ובהצבעה היא נתקבלה ב-104 נגד 92 קולות. מבלי שהמצביעים הבינו שהם משתתפים בקבורת הציונות.

כי אותה החלטה מרה ונמהרת קבעה שכל עסקן ציוני, שכיהן במשך שתי קאדנציות ולא עלת לישי-ראל, יודח מכהונתו.

התיתכן מזימה מחפירה יותר? האם אפשר לדרוש מהגב' צוקרמן לנטוש את בולטימור, שם הגיעה לשיא ההערכה והמעמד בזכות פעור-לעבור לפתח-תקווה, שם אין איש מכיר שיש לה של ארבעה חדרים, בלי מכונית ולדים בסביבה? **ישראל, על שרונתה הי**

האם אפשר לה! ואין פלא דסטה, נטשו את